

عنوان مقاله:

خوانش تطبیقی کارکردهای زبانی در اشعار پایداری جابر الجابری و محمد کاظم کاظمی با تکیه بر نظریه ارتباطی رومن یاکوبسن

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 15، شماره 29 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

مریم جلالی نژاد - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

یحیی معروف - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

علی سلیمی - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

جهانگیر امیری - استاد گروه زبان و ادبیات عربی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران.

خلاصه مقاله:

عناصر سازه ای فرآیند کلامی در پیام، به عنوان نقش یا کارکردهای متفاوتی ظاهر می شوند که ماهیت و ساختار کلام را شکل می دهند. نظریه ارتباطی، یکی از منسجم ترین طرح های کنش کلامی است که توسط رومن یاکوبسن فرمالیست و نظریه پرداز روس مطرح شده است. الگوی ارتباطی یاکوبسن با شش عامل شکل دهنده در یک کنش ارتباطی آغاز می شود. وجود سه عامل اصلی فرستنده، گیرنده و پیام و سه عامل فرعی زمینه، رمز و تماس در شکل گیری فرآیند ارتباطی ضروری است. جابر محمد عباس الجابری (مدین الموسوی) از شعرای برجسته مبارز عراقی است. محمدکاظم کاظمی شاعر مهاجر افغانستانی است که نقش برجسته ای در رشد و بالندگی شعر مقاومت افغانستان داشته است. پژوهش حاضر بر آن است با روش توصیفی - تحلیلی به بررسی تطبیقی کارکردهای زبانی گفتمان پایداری جابر الجابری و محمد کاظم کاظمی با تکیه بر الگوی ارتباطی رومان یاکوبسن بپردازد تا با توجه به مولفه های ارتباطی در نظریه مذکور بتواند به خوانشی نوین از شعر پایداری این دو شاعر دست یابد. یافته های پژوهش بیانگر آنست که نحوه به کارگیری کارکردهای ششگانه زبانی در شعر جابری و کاظمی با توجه به بافت و پیام شعری شان با هم متفاوت است. جابری و کاظمی در انتقال پیام پایداری و مبارزه به ترتیب اهمیت از نقش زبانی ارجاعی، عاطفی، ترغیبی و همدلی بهره برده اند. کارکرد ارجاعی در شعر جابری و کارکرد عاطفی در شعر کاظمی، بارزترین کارکردهای زبانی بکار رفته در گفتمان پایداری این دو شاعر هستند.

کلمات کلیدی:

رومن یاکوبسن، نظریه ارتباطی، اشعار پایداری، جابر الجابری، محمد کاظم کاظمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2045439>

